

Pioneren JOSVA

Av Lucy Stevenson Ewell
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Josva hoppet nedover fortauet da han og familien hans gikk hjem fra kirken. "Vet du hva?", sa han. "Jeg skal holde tale i Primær neste søndag!"

"Neste søndag er pionerdagen, da vi minnes pionerene som kom til Saltsjødalen", sa mamma. "Kanskje du kan holde tale om pionerer."

Det ga Josva en idé. Da han kom hjem, begynte han å bla gjennom tidsskriftet *Vennen*. Han hadde sett en "Tegn det"-aktivitet, som viste hvordan man tegnet en prærievogn og okser, som var det pionerene brukte da de reiste over slettene.¹ Han ville tegne

et bilde av pionerer for å holde det opp under talen sin. Josva fant frem fargestiftene og satt i gang.

Etter at Josva var ferdig med å tegne, hjalp pappa ham med å skrive talen sin. "Hva vil du si om pionerer?" spurte pappa.

Josva husket en sang om pionerer som de lærte i Primær. "Pionerer er mennesker som gikk og gikk", sa han.²

"Det har du rett i! De hellige som krysset slettene ... de gikk veldig langt", sa pappa. "Men visste du at du også er en pioner?"

Josva rynket øyenbrynene. "Fordi jeg går til skolen av og til?"

Pappa lo. "Du er en pioner fordi du gjør vanskelige ting", sa han. "Og du velger det rette, selv om det ikke alltid er lett."

"Kult", sa Josva. Det føltes spesielt å være en pioner!

"En pioner er også den første til å gjøre noe", sa pappa. "Da du ble en del av familien vår, lærte du om evangeliet og valgte å følge Jesus Kristus. Det gjør deg også til en pioner!"

Josva var adoptert. Han hadde fortsatt kontakt med den biologiske familien sin og gjorde morsomme ting sammen med dem. Men da han kom for å bo sammen med mamma og pappa, lærte han om Jesus Kristus og Mormons bok. Han gikk i kirken sammen med dem. Han dro til og med i tempelet for å bli besejlet til sin nye familie.

Josva gliste. Han fikk en idé om hva han skulle si i talen sin.

Hele uken øvde Josva på det han skulle si.

"Vil du at jeg skal gå opp sammen med deg når du holder talen?" spurte pappa.

"Jeg tror jeg kan lese alt jeg skrev selv", sa Josva. "Men kan du holde opp bildet jeg tegnet for meg?" Pappa smilte. "Selvfølgelig."

Da søndagen kom, var Josva klar. Han sto foran i Primær-rommet. Pappa sto ved siden av ham og holdt opp tegningen.

"I dag er pionerdagen", sa Josva. "Pionerer er mennesker som går veldig langt. For eksempel de hellige som krysset slettene."

Josva pekte på bildet pappa holdt opp.

"Men en pioner er også den første til å gjøre noe", sa han.

Josva så på mamma. Hun smilte til ham fra bakerst i rommet.

"Jeg er en pioner", sa Josva. "Når jeg blir døpt, vil jeg være den første personen i den biologiske familien min som blir medlem av Kirken." Han smilte. Vi kan alle være pionerer ved å gjøre vanskelige ting, og ved å velge å følge Jesus. I Jesu Kristi navn. Amen."

Josva følte seg glad da han gikk tilbake og satt seg ned sammen med Primær-klassen sin. Han var glad for å være en pioner! ●

1. Se *Vennen*, juli 2022, 17.
2. Se *Barnas sangbok*, 214.

"En pioner er en som er den første til å gjøre noe", sa pappa.

ILLUSTRASJONER: MELISSA MANWILL, KASHIWAGI

